

Rozpoczęła się sesja SRP

SZTOKHOLM (PAP) 17. 12.
W Domu Obywatelskim w Sztokholmie rozpoczęła się 16 bm. sesja Światowej Rady Pokoju.
Obrady zajął znany pisarz szwedzki Artur Lundkvist.
Obszerny referat wygłosił przewodniczący Światowej Rady Pokoju, John Bernal.

Bug już płynie nowym łożyskiem Uroczystość w Dębem

WARSZAWA (PAP) 17. 12.

16 bm. budowniczy stopnia wodnego w Dębem przeżywali wielki dzień. Na uroczystość z okazji ostatecznego przegródnienia Bugu i skierowania jego wód w nowe łożysko przybyli m. in.: członek Biura Politycznego KC PZPR — Edward Ochab, wiceprezes Rady Ministrów — Zenon Nowak, zastępca przewodniczącego Komisji Planowania — Zbigniew Januszko, przedstawiciele Wydziału Ekonomicznego KC PZPR, resortów gospodarczych.

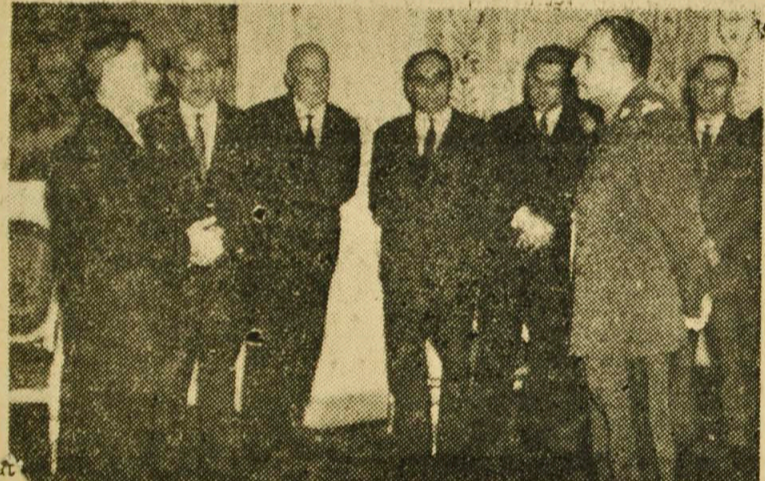
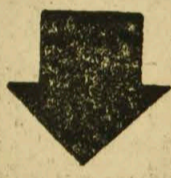
Po zwiedzeniu obiektów stopnia wodnego goście spotkali się z załogą. Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej — Janusz Grochulski podkreślił, że zakończony został ważny etap inwestycji. Rzeka została zmuszona do zmiany dotychczasowego naturalnego biegu na nowy — wytyczony wysiłkiem robotników i inżynierów.

W planach perspektywicznych przewidziana jest kanalizacja Bugu w stronę granicy z ZSRR. Bug staje się częścią wielkiej arterii Wschód — Zachód o dużym znaczeniu dla transportu masowych ładunków w skali międzynarodowej. Budowa w Dębem zapoczątkowuje tę drogę wodną.

16. XII. 61 r. odbyła się w Belwederze uroczystość dekoracji członka Biura Politycznego KC PZPR — ministra Obrony Narodowej — gen. broni Mariana Spychalskiego Orderem Budowniczego Polski Ludowej.

NA ZDJĘCIU: w Belwederze podczas uroczystości...

CAF — fot. Czarnogórski

KOMUNIKAT

Państwowej Komisji Cen

- Podwyżka cen surowca drzewnego i tarcicy
- Obniżka cen niektórych artykułów budowlanych

Pogrzeby ofiar pożaru na M/S „Konopnicka”

GDAŃSK (PAP) 17. 12.

16 bm. odbyły się w Trójmieście pierwsze pogrzeby ofiar tragicznego pożaru na M/S „Konopnicka”. Za trumnami niesionymi na barkach stoczniovców szły rodziny tragicznie zmarłych, towarzysze pracy, delegacja zakładów przemysłowych Wybrzeża, przedstawiciele miejscowych władz, przemysłu okrętowego oraz społeczeństwa Trójmiasta. Kondukt żałobny prowadził orkiestra stoczniovców z Gdańska i Gdyni.

Wypadek z pociągu

BYDGOSZCZ (PAP) 17. 12.

Liczni pasażerowie pociągu osobowego relacji Bydgoszcz — Grudziądz wstrząśnięci zostali tragicznym wypadkiem, jaki wydarzył się w pobliżu stacji Parlin w pow. Świecie.
14-letni Zdzisław Bukowski z Terespola w pow. Świecie, uczeń I klasy Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Bydgoszcy, nie zauważył, że drzwi wagonu są otwarte. Chłopiec wypadł na tory kolejowe. Pociąg natychmiast zatrzymano. Chłopiec jednak poniósł śmierć.

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!
NAKLAD: 63.721

Gazeta BIAŁOSTOCKA

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 299 (3220) Poniedziałek, 18. XII. Cena 50 gr

W Łapach obradowała VII Powiatowa Sprawozdawczo-Wyborcza Konferencja Partyjna

W ubiegłą sobotę, 16 bm. odbyła się w Łapach VII Powiatowa Sprawozdawczo-Wyborcza Konferencja Partyjna Obok 106 delegatów reprezentujących organizacje partyjne pow. łapskiego, wzięli w niej udział przedstawiciel Komitetu Centralnego, tow. JAN BOGUCKI i sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Białymstoku, tow. ALEXANDER MŁODZIANOWSKI.

Ponieważ z referatem sprawozdawczym wszystkie organizacje partyjne w powiecie zostały zapoznane wcześniej, przeto na konferencji i sekretarz ustępującego KP, tow. Józef Protasiewicz dokonał krótkiego zagajenia dyskusji. Następnie przewodniczący Komisji Rewizyjnej KP, tow. Zygmunt Filtzke złożył sprawozdanie tejże komisji.

Dyskusja na łapskiej konferencji była niezmiernie żywa i nacechowana pełną dojrzałością i poczuciem odpowiedzialności ze strony członków partii i organizacji partyjnych za sprawy społeczne, związane z prawidłową realizacją linii i polityki naszej partii. W dyskusji udział wzięli: Stanisław Graczyk, Zygmunt Masłak, Jan Turyk, Zenon Niwiński, Tadeusz Pruszyński, Józef Dąbrowski, Tadeusz Skalmowski, Zygmunt Walicki, Zefla Baj, Antoni Rosiński, Zdzisław Rajtarski, Jan Aleksiejewicz, Jan Bogucki, Helena Wichura, Bolesław Solowiński, Włodzimierz Cejzer, Władysław Omielianczuk, Helena Baranowska, Grzegorz Wasilewski i Aleksander Młodzianowski.

W dyskusji poruszono moc różnorodnych istotnych problemów, których omówienie z pewnością przyczyni się do jeszcze lepszej pracy zarówno łapskiej powiatowej instancji partyjnej jak i wszystkich podstawowych organizacji. Komitet Powiatowy uzyskał pozytywną ocenę konferencji, która podkreśliła duży wysiłek i spore osiągnięcia uzyskane przez KP i jego Egzekutywy w okresie minionej kadencji.

Konferencja przyjęła uchwałę wytyczającą dalszą działalność powiatowej organizacji oraz plan pracy instancji na okres zimowy na wsi. Następnie dokonano wy-

Ciąg dalszy na str. 2

Wagony — kolosy

WROCLAW (PAP) 17. 12.

W Świdnickiej Fabryce Wagonów ruszyła już normalna seryjna produkcja wielkich wagonów towarowych o ładowności ponad 90 ton. Pierwsze partie tych kolosów, wyposażonych w urządzenia do samoczynnego rozładowania, wysłano do Związku Radzieckiego.

Od stycznia przyszłego roku załoga zakładów świdnickich przystąpi do budowy zmodernizowanego typu tych wagonów, które będą mogły zabierać po 100 ton ładunku.

Zajścia w Goa

DELHI (PAP) 17. 12.

Rzecznik rządu Indii zakomunikował w niedzielę, że na granicy między Indią a Goa doszło do dwóch poważnych incydentów. Według informacji rzecznika, w sobotę wieczorem doszło do starcia między siłami rewolucyjnymi a wojskami portugalskimi na terytorium Goa, w wyniku którego 5 osób poniosło śmierć.

Drugi incydent wydarzył się na terytorium Indii w odległości około 100 metrów od granicy. Doszło do wymiany ognia między wojskami portugalskimi a policją Indii.

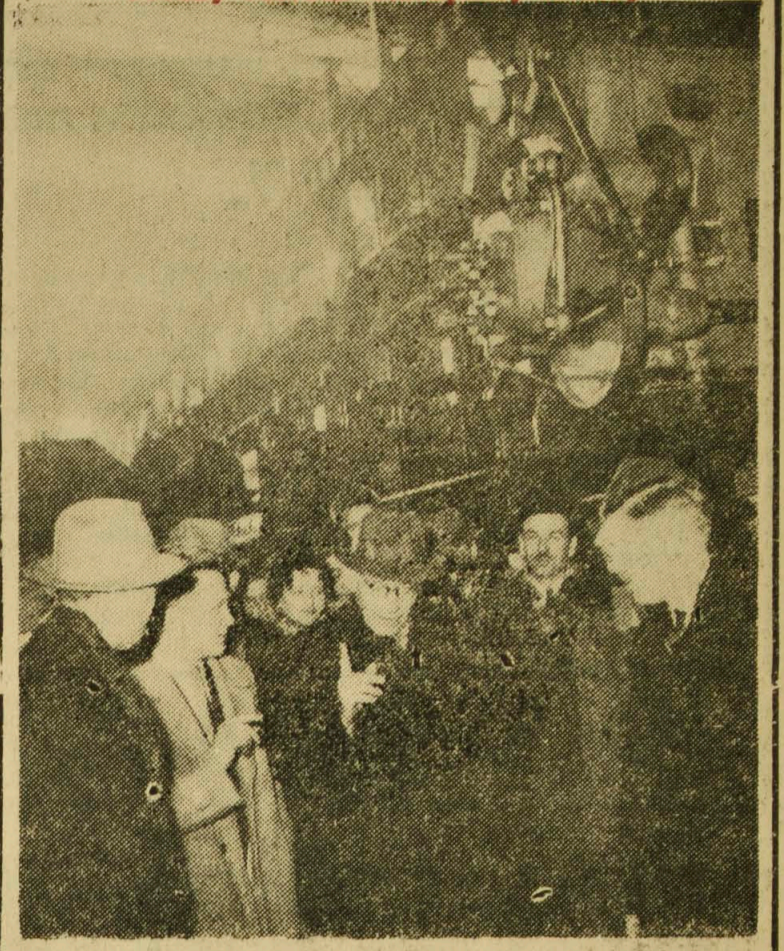
Piec nr 4 włączony do eksploatacji

KRAKOW (PAP) 17. 12.

16 bm. włączony został do eksploatacji wielki piec nr 4 w Hucie im. Lenina. Aktu tego dokonał wiceminister Przemysłu Ciężkiego mgr inż. Franciszek Kaim. Dzięki wykonaniu zobowiązań przez budowniczych kombinatu, podjętego dla uczczenia 20 rocznicy powstania Polskiej Partii Robotniczej, wielki piec nr 4 rozpoczął pracę na 16 dni przed terminem. Umożliwi to uzyskanie dodatkowo z tego obiektu ok. 20 tys. ton surowki.

Wraz z piecem nr 4 ruszyło szereg obiektów towarzyszących.

Próby rozruch olbrzymiej turbiny

W dniu 14. XII. 61 r. w Zakładach Mechanicznych im. Karola Świerzezewskiego — „Zamech” w Elblągu nastąpił próbny rozruch olbrzymiej turbiny energetycznej o mocy 125 MW, będącej jednym z największych osiągnięć powojennych polskiego przemysłu maszynowego. Na uroczystość przybyli do „Zamechu” i sekretarz KC PZPR Władysław Gomułka, członek Biura Politycznego KC PZPR Zenon Kliszko, minister Przemysłu Ciężkiego Franciszek Waniotka i inni zaproszeni goście.

NA ZDJĘCIU: i sekretarz KC PZPR Władysław Gomułka ogląda fragmenty turbiny.
CAF — fot. Tymiński

Praca kulturalno — oświatowa

tematem obrad Plenum NK ZSL

WARSZAWA (PAP) 17. 12.

Zakończyły się tu dwudniowe obrady V Plenum Naczelnego Komitetu ZSL.

W pierwszym dniu obrad Plenum obradowało nad podstawowymi problemami pracy kulturalno - oświatowej na wsi.

W drugim dniu obrad, którym przewodniczył wiceprezes NK — Bolesław Podeworny, informację o realizacji uchwał III Kongresu Naczelnego Komitetu ZSL złożył prezes NK — Stefan Ignar.

Podsumowania dyskusji dokonał prezes Stefan Ignar.

Na zakończenie obrad Plenum podjęło uchwałę w sprawie pracy kulturalno - oświatowej na wsi.

Pożyteczna narada

Nasiennictwo w centrum uwagi

Przyszła zima. Prawdziwa zima. Śnieg pokrył pola puszonym dywanem, a mróz maluje na szybach przedziwne wzory. Wszystko to nie przeszkadza jednak, aby zająć się sprawami, które były, są i będą aktualne. Chodzi o gospodarke nasienne.

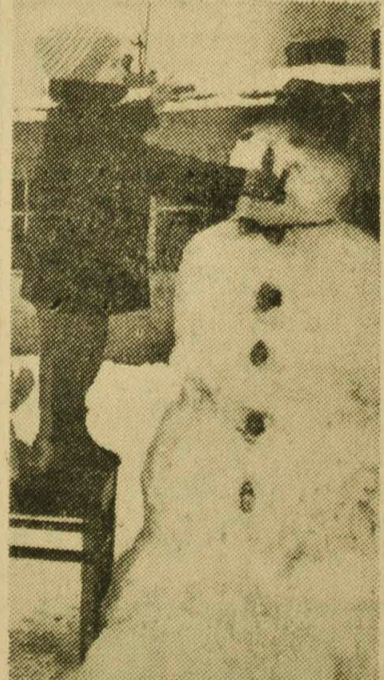
Wnioski z przebiegu realizacji planu nasiennego oraz zadania w tej dziedzinie — to temat sobotniej narady produkujących gospodarzy, агрономów i aktywów rolnego.

Narada odbyła się w sali konferencyjnej Prezydium WRN w Białymstoku. Referat kierownika Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa, tow. Michała Korneluka, wystąpienie kierownika Wydziału Rolnego KW PZPR, tow. Stanisława Gryglewskiego oraz dyskusja wykazały, jak duże znaczenie ma gospodarka nasenna w podniesieniu wydajności i likwidacji importu ziarna. Wystarczy powiedzieć, że zwiększenie plonów o 2 q/ha daje nam rocznie 100.000 ton ziarna.

Główne kierunki rozwoju białostockiego rolnictwa, a zwłaszcza problem zbożowy powinny być rozwiązane przez: zmianę struktury zasiewów, uregulowanie stosunków wodnych, intensywniejsze nawożenie, walkę z chwastami, odpowiednie zabiegi agrotechniczne, a ponadto systematyczne odnawianie materiału siewnego. Uczestnicy narady stwierdzili, że osiągnięcie plonów około 16 — 17 q/ha, jest możliwe w ciągu najbliższych lat.

Zarówno referent, jak i dyskutanci, zwracali uwagę na niektóre złe objawy i niedociągnięcia w organizacji gospodarki nasiennej. O ile w powiecie białostockim zadania pod względem ilości-

Ciąg dalszy na str. 2

Pierwszy balwan

CAF — fot. Kopeć

POGODA

Chmurno, możliwe opady śniegu. Temperatura maks. od minus 3 do minus 5 stopni C.
Wiatry słabe do umiarkowanych z kierunków północnych.

Eichmann wniósł odwołanie

LONDYN (PAP) 17. 12.

B. obersturmbannfuhrer SS, Adolf Eichmann, wniósł apelację od werdyktu i wyroku Sądu Okręgowego w Jerozolimie. Jak zakomunikowano w niedzielę w Jerozolimie, odpowiedni wniosek złożył drugi obrońca Eichmanna, Dieter Wechtenbruch.

Jak wiadomo, Eichmann skazany został w piątek na karę śmierci przez powieszenie. Obrona ma prawo złożenia wniosku o rewizję procesu w ciągu 10 dni.

120 warszawiaków ginie rocznie w wypadkach drogowych

WARSZAWA (PAP) 17. 12.

Znaczną odsetek spraw, rozpatrywanych przez sądy stoleczne, stanowią procesy o przestępstwa drogowe. W 1959 r. spraw takich było 1125, w roku 1960 — 1400, a do 1 grudnia br. 1458 (jak wynika z prowadzonych przez prokuraturę dochodzeń — ogółem będzie ich w roku bież. 1600). Ten stały wzrost spraw o wypadki drogowe związany jest z

rozwojem motoryzacji, a także dość częstą lekkomyślnością i nieuwagą przechodniów.
Ponad 120 warszawiaków rocznie ginie na ulicach stolicy. Często winę ponoszą tu również kierowcy. Tak więc w 1960 roku Sąd Wojewódzki skazał kierowców za spowodowanie 16 wypadków śmiertelnych, zaś w bieżącym — za 26 tego rodzaju wypadków.

Z życia partii

Na drugi dzień po zebraniu

Dobrze się stało, że członkowie partii z BZPW im. Sierżana na swej konferencji sprawozdawczo - wyborczej więcej mówili o niedociągnięciach zakładu, niż o jego sukcesach. Dobrze się też stało, że o tych niedociągnięciach towarzysze nie tłumaczyli obiektywnie trudnymi warunkami działalności przedsiębiorstwa. Dzięki temu zdobili oni osiągnąć rzecz na zebraniach najcenniejszą — krytyczną, rzeczową ocenę własnej pracy.

Na taki właśnie przebieg konferencji niewątpliwie wpływ wywarły uchwały IX Plenum KC. One to sprawiły, że w centrum zainteresowania towarzyszy z BZPW im. Sierżana znalazły się, o bok problemów kierownictwa politycznego zakładem, zagadnienia produkcyjne, a przede wszystkim problemy gospodarki materiałowej. Zresztą, oba te problemy ściśle się ze sobą wiążą w praktyce życia codziennego.

Dlaczego marnotrawstwo ?

Przykłady marnotrawstwa, o których mówiono na zebraniu, gdy się je jeszcze raz omawia, tym razem z bezpośrednio zainteresowanymi, nabierają jakiejś szczególnej wymowy.

— Czy wiecie, jakie wypadki zdarzają się przy transportie prędką? Robotnicy wysypują ją ze skrzyń, jak kartofle. W dziale przygotowawczym przedzalni źle przesarpany surowiec jest przyczyną dużych, lecz trudnych do uchwycenia, strat materiałowych. W wykonawczym ciągle przekracza się wagę tkanin gotowych. Ważni, ważąc niedokładnie przed, fikcyjnie zawyżają wykonanie planów produkcyjnych i przyczyniają się do wypłacania prządkom niezarobionych przez nie pieniędzy. W ciągu dziesięciu miesięcy bieżącego roku w dziale przygotowawczym tkalni zmarnowało się aż 25 ton pełnowartościowej prędką. Ile to kosztowało? 1.250 tys. złotych.

Oczywiście, wszystkich strat materiałowych nie sposób uchwycić. Muszą być jednak duże, skoro marnotrawstwo, jak wynika z przytoczonych tu przykładów nie występuje w jakimś jednym tylko węźle wytwórczym, lecz towarzyszy całemu cyklowi produkcyjnemu od początku do końca. Bez przesady można więc powiedzieć, że z różnymi postaciami marnotrawstwa spotyka się na co dzień każdy niemal pracownik zakładu. Tylko, że raz bywa tego marnotrawstwa sprawcą, a drugi raz — ofiarą. Dlaczego tak się dzieje? Pytanie to ciąży się na usta z taką mocą dlatego, że zakład produkcyjny nie jest przecież organizmem społecznym o systemie anarchizującym. Wszak na czele każdej grupy wytwórczej stoi majstrówie, majstrami kierują kierownicy, a kierownikami — dyrektorzy.

W Białostockich Zakładach Przemysłu Wełnianego im. Sierżana działa poza tym silny aktyw społeczny, zorganizowany w grupach partyjnych i oddziałowych organizacjach partyjnych, w grupach związkowych i organizacjach młodzieżowych, w radzie robotniczej i zakładowej oraz w silnie liczebnie organizacji NOT. Dlatego, mimo to, zagadnienie marnotrawstwa surowca i pracy urosło w zakładzie do rangi problemu numer jeden?

I kierownicy, i samorząd

Każdemu, kto zapoznaje się z pracą jakiejś jednostki wytwórczej i stwierdzi w jej działaniu chroniczne niedomaganie, nasuwa się nieuchronnie pytanie: — co robi kierownik, dlaczego kierownik nie usuwa tych niedociągnięć? Właśnie, dlaczego ich nie usuwa, dlaczego na przykład godzi się ze złym przesarpywaniem surowca, dlaczego z dnia na dzień toleruje marnotrawstwo prędką? Prosta i jednoznaczna odpowiedź, że kierownik ów nie dba o powierzony mu odcinek pracy, wydaje się tu być niewystarczająca. Można bowiem z miejsca przytoczyć zgoła inne przykłady, świadczące i o dbałości, i o ofiarności tego samego kierownika, któremu zarzucamy wspomniane niedopatrzania. Czym więc jest ostatecznie wywymyślone?

Najczęstszą przyczyną większości niedomagań w produkcji (nie negujemy, rzecz jasna, i wad w postawie kierowników) bywa nieuregulowanie problemów ogólnozakładowych, które rodzą się w jednym dziale, dają znać o sobie w drugim. Tak właśnie dzieje się i w BZPW im. Sierżana, gdzie złe przygotowanie surowca wpływa na złą jakość prędką, złą nawinięta, a następnie niewłaściwie transportowana przedza, jest powodem marnotrawstwa w tkalni itd., itp.

Kto może skutecznie rozwiązać te problemy? Oczywiście, dyrekcja oraz samorząd robotniczy.

Obie te instytucje, pracując zgodnie w zakładzie, powinny energicznie i operatywnie reagować na przebieg całego procesu wytwarzania, powinny ów proces stale udoskonalać, mając na względzie nie tylko ilościowe i jakościowe wykonanie planu, ale i zagadnienie uzyskania przy tym możliwie wysokich oszczędności. Czy samorząd robotniczy i dyrekcja w BZPW wywiązały się z tak sprecyzowanego zadania?

W okresie sprawozdawczym, o którym była mowa na konferencji, w pracy samorządu robotniczego i dyrekcji, a także we wzajemnych między nimi stosunkach, wystąpiły pewne nieprawidłowości. Bódną największą i najbardziej brzemienneą w skutkach nieprawidłowością — mówił o niej na konferencji sekretarz KZ, tow. Kasiuk — było zmniejszenie się roli samorządu robotniczego w systemie kierowania zakładem. Samorząd robotniczy, którego uchwały obowiązują przeciw dyrekcji, został jak gdyby zepchnięty na drugie dopiero miejsce w przedsiębiorstwie. Nie mógł, rzecz jasna, taki samorząd, mimo regularnego odbywania konferencji i podejmowania uchwał, wnikać do głębi w problemy produkcyjne i usuwać z produkcji wszystko to, co ją utrudniało i podrażniało. Nie mógł też rozwiązywać energicznie problemów ogólnozakładowych, wobec których kierownicy poszczególnych działów są często bezradni.

Cały łańcuch...

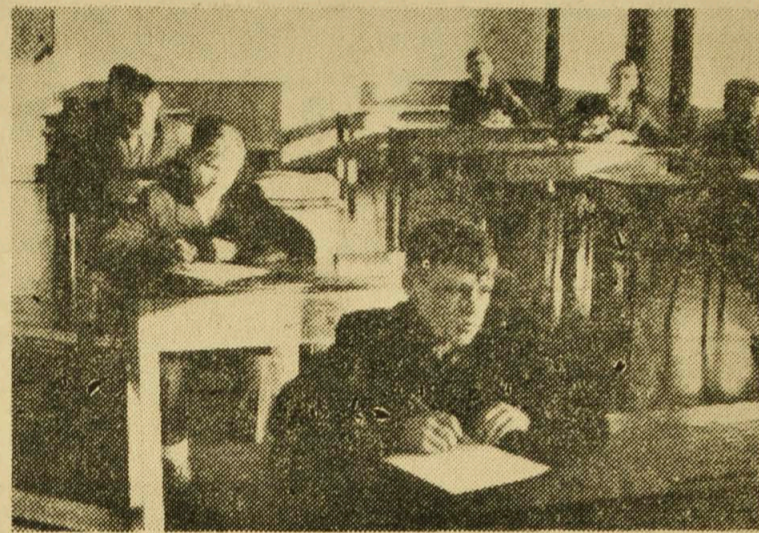
W poszukiwaniu przyczyn marnotrawstwa w zakładzie natrafiłszy na cały łańcuch. W łańcuchu tym, samorząd robotniczy nie jest jednak ostatnim ogniwem. Zrozumiemy to lepiej, gdy zajmiemy się bliżej błądami dyrekcji, a następnie postawą Komitetu Zakładowego, który statutowo i moralnie odpowiada za działalność samorządnej władzy robotniczej.

Rola samorządu robotniczego, jak wiemy z poprzedniej części artykułu, została poważnie ograniczona. Jak do tego doszło? Zwyczajnie, jak w większości tego rodzaju wypadków. Dyrekcja niezbyt obojętnie realizowała uchwały samorządu robotniczego, a Komitet Zakładowy PZPR nie przejął energicznie tego rodzaju praktyk. Brak pomocy ze strony Komitetu Zakładowego samorządowi robotniczemu był konsekwencją nie najszczerliwszych metod pracy partyjnej. Komitet Zakładowy miał skłonność do zastępowania mniej aktywnych członków KSR. Skłonność ta, pod wpływem zniercierpliwienia i chęci nadania sprawom szybszego biegu, przekształcała się z czasem w metodę. A metoda zastępowania, wiemy to z praktyki, nie mogła wyjść na zdrowie samorządowi robotniczemu. Trzeba jednak Komitetowi Zakładowemu PZPR w BZPW im. Sierżana oddać sprawiedliwość, że w chwili, gdy spostrzegł skutki swego błędu, nie zawahał się przed złożeniem samokrytyki. Stała się ona początkiem przywracania właściwego znaczenia samorządowi robotniczemu w zakładzie.

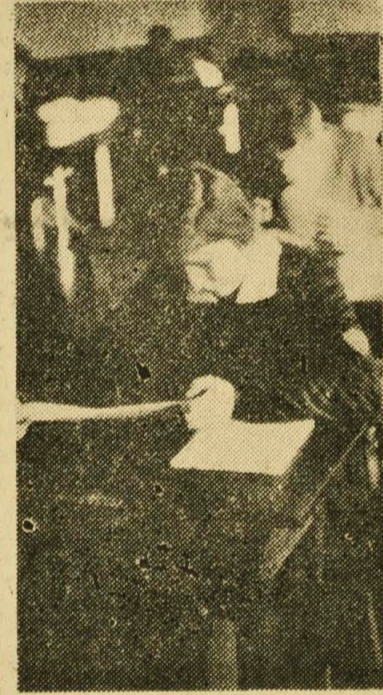
Na drugi dzień po zebraniu rozmawiałem z towarzyszem Kasiukiem, którego ponownie wybrano na I sekretarza KZ. Interesowało mnie szczególnie to, w jaki sposób Komitet Zakładowy w BZPW im. Sierżana zamierza podnieść autorytet samorządu robotniczego. Okazało się, że zamierzenia KZ są jak najbardziej słuszne. Nie komenderować i nie zastępować — oto główne zasady, od których KZ postanowił nie odstępować w żadnym wypadku. Tak więc podstawową metodą kierownictwa partyjnego samorzą-

dem robotniczym stanie się metoda inspiracji i przekonywania. W tym miejscu warto dodać, iż KZ ma szerokie możliwości stosowania takich właśnie form pracy, a to dzięki temu, że zarówno w radzie robotniczej, jak też i w radzie zakładowej działa wielu członków partii. Towarzysze ci, pod kierownictwem KZ (ma on wreszcie zamiar odbywać zebrania z zespołami partyjnymi obu rad), będą mogli w pozytywny sposób oddziaływać na samorząd fabryczny, który zamieszkuje w sercu porządkowaniem gospodarki materiałowej, ulep-

Ciąg dalszy na str. 4

NA ZDJĘCIU: widok ogólny sali. Na pierwszym planie jeden z najmłodszych uczestników Olimpiady 15-letni Wiesław Dziedzicki z Sokółki.

NA ZDJĘCIU: Jedną z dwóch dziewcząt biorących udział w Olimpiadzie — Janina Kramkowska z Goniądza. Fot. W. Młyńczyk

VIII Olimpiada rozpoczęła Chemicy na start

13 najlepszych chemików, uczniów klas X i XI liceów ogólnokształcących województwa stanęło ub. soboty w auli Liceum Pedagogicznego przy ul. Świerkowej do zawodów I stopnia VIII Olimpiady Chemicznej. Olimpiady tego rodzaju, przewidują czterostopniową eliminację. Pierwsza odbywa się w październiku i listopadzie, kiedy uczestnicy Olimpiady obowiązani są rozwiązywać zadania nadsyłane przez Komitet Organizacyjny. Po tych pracach przygotowawczych następują właściwe zawody: pierwszego stopnia zadania teoretyczne, drugiego stopnia (zadania laboratoryjne) odbywające

Po seminarium narodowościowym

Praca oświatowa zatacza coraz szersze kręgi

Działalność oświatowa w środowiskach białostockich zatacza coraz szersze kręgi. Organizowane są różnorodne kursy praktyczne, odczyty, wieczornice, koła zainteresowań.

W celu przyjęcia z dalszą pomocą ruchowi oświatowemu, Wydział Kultury Prezydium WRN w Białymstoku zorganizował kurs dla działaczy środowisk białostockich, który odbył się w dniach od 3 — 13.XII.br. Wzięło w nim udział 36 osób z powiatów — sokólskiego, białostockiego, bielskiego, hajnowskiego i siemiatyckiego. Są to w większości aktywiści Towarzystwa Białostockiego.

Uczestnicy kursu zostali zapoznani ze współczesnymi metodami działalności w dziedzinie popularyzacji wiedzy rolniczej, kultury technicznej, sanitarnej i turystyki. (s)

Ewa Luhn śpiewa w Białymstoku

Staraniem PAGART-u ponownie odwiedziła Polskę znana śpiewaczka z Lipska (NRD) Ewa Luhn, która koncertować będzie w Warszawie, Łodzi, Lublinie i Białymstoku.

Ewa Luhn przybyła najpierw do Białegostoku, gdzie koncertowała już kilkakrotnie i cieszy się tu dużą sympatią.

W jutrzejszym wtorkowym koncercie kameralnym, który odbędzie się w czytelni biblioteki białostockiej artystka wystąpi w towarzystwie Edwina Kowalika, laureata przedostatniego Konkursu Chopinowskiego.

W programie koncertu muzyka romantyczna z dużym uwzględnieniem muzyki polskiej.

Ewa Luhn śpiewać będzie m. in. swoje ulubione pieśni Schuberta także pieśni współczesnych kompozytorów z NRD jak Othmara Gerstera, a także pieśni polskie — i to w języku polskim.

Początek koncertu o godz. 19. (s)

Już w 1962 r. polskie kombajny buracznane

Fabryka narzędzi rolniczych w Siłpsku, jako pierwsza w kraju rozpoczęła produkcję kombajnów buraczanych w oparciu o dokumentację techniczną opracowaną przez zespół konstruktorów Przemysłowego Instytutu Maszyn Rolniczych w Poznaniu.

Pierwsza tzw. seria próbna tych kombajnów rozpoczęła pracę już w przyszłym sezonie wykopowym. Kombajny będą równocześnie ogławiać (odcinać nać buraczaną) — wykopywać buraki, czyścić je i ładować na przyczepy — oddzielnie buraki i oddzielnie nać.

W 1963 r. SFNR wyprodukuje 300 tych kombajnów, a w ostatnim roku bieżącej pięciolatki 1000 sztuk. Kombajny rozwiążą problem bardzo pracochłonnych wykopków buraków. (PAP)

Jak to będzie w zimie z owocami i warzywami

Kilogram ładnych jabłek kosztuje dziś prawie tyle, co pół kilo cytryn. Jest dopiero początek zimy, więc jak to będzie w styczniu, lutym, marcu? Po odpowiedź sięgnijmy do źródła — do Centrali Spółdzielni Ogrodniczych, która zajmuje się skupem owoców i warzyw na zaopatrzenie rynku.

Obecnie średnia cena jabłek, tzw. pierwszego wyboru wynosi 11,70 zł za kg, podczas gdy w ub. r. o tej porze roku — niewiele ponad 5 zł. Dane te nie mogą być jednak porównywalne. Ceny jabłek w roku przemiennego owocowania możemy porównywać tylko z cenami kształtującymi się w latach podobnych. W roku 1959, który był nieurodzajny, ceny pierwszego wyboru tych owoców przekraczały średnio w skali kraju 13,80 zł za kg. A więc o przeszło 2 zł drożej niż dzisiaj obecnie.

— Czy ceny jabłek jeszcze pójdą w górę? W placówkach handlu uspołecznionego zgromadziło ponad 22 tysiące ton tych owoców. Szacuje się, iż u producentów znajduje się jeszcze około 25 tysięcy ton. Wysoka podaż nie może zatem spowodować w najbliższych tygodniach zwyżki cen. Może ona nastąpić dopiero dla odmian jabłek bardzo późnych, które trafią do handlu w lutym — marcu.

Co do warzyw, to jest ich w br. w zasadzie pod dostatkiem. Przeciętny poziom cen od kilku lat kształtuje się mniej więcej jednakowo. (AR)

200 mln zł strat spowodowało dzikie budownictwo

Jak wynika z analizy przeprowadzonej przez wydział architektury i budownictwa prezydium rad narodowych panoszące się wciąż tzw. „dzikie” budownictwo również i w tym roku naraziło naszą gospodarkę na straty przekraczające 200 mln zł. Straty te wynikają przede wszystkim z konieczności rozbiierania wybudowanych bez zezwoleń rodzinnego rodzaju obiektów a zwłaszcza domków mieszkalnych na przyterciach miast. Wskutek tego niszczy się poważne ilości materiałów budowlanych. Warto podkreślić, że każdy „dziki” budowniczy karany jest wysoka grzywną. (PAP)

MY SIĘ ZIMY NIE BOJMY... Fot. W. Młyńczyk

